

Καὶ δι' ἀγερώχου κινήσεως ἐπανέφερεν εἰς τὴν φυσικὴν τῶν θέσιν πὰ καταρτοποιηθέντα διὰ τοῦ σιδερώματος καὶ ἐπαναστατήσαντα μουστάκια του.

* *

Οἱ αὐτὸς τὸ πρωΐ, ὅταν ἐπεσκέψθη τὸ τρυφερὸν ζεῦγος, διέταξεν ἐπανάληψιν τοῦ φαρμάκου καὶ λουτρὰ ὑπόθερα εἰς ἀμφοτέρους, διὰ πᾶν ἐνδεγόμενον.

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΝ ύπάρχῃ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐμπνέει τρόμον καὶ ἀπελπισίαν, εἴναι ἔνιοτε τὰ ὑστεράγραφα τῶν ἐπιστολῶν! Ή ἐπιστολὴ ἡμπορεῖ νὰ εἴναι διεξοδική, ἀθώα, τὸ πολύ - πολὺ μὲ καμμίαν ὄνομαστικὴν ἀπόλυτον, μὲ φράσεις βελούδενιες, ἀπαλές, γανουσιστικές, χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε. Ἀλλὰ τὸ ύστερόγραφον! Ω Θεέ μου! Δύο ἀράδες πολλάκις ἰσοδυναμοῦν μὲ δύο δόσεις στρεγγίνης! Εἶνε τὸ ίδιον ώς νὰ σὲ περιπτύσσῃ αἰσθηματικώτατα ἔνας ἀφωτιωμένος φίλος, νὰ σου ψιθυρίζῃ γλυκὰ λόγια στ' αὐτή, νὰ σὲ θωπεύῃ μὲ τὸ ἔνα γέρι, καὶ μὲ τὸ σῆλλο, ἔξαφνα, σῆλως ἀνυπόπτως νὰ σου βυθίζῃ μία στυλετία εἰς τὸ στῆθος! "Ἐνα εἰδος δολοφονίας! Ίδου, ἐν παραδείγματι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν:

"Αγαπητὲ καὶ περισπούδαστε φίλε,

"Ἔχω καιρὸν νὰ σὲ ἔδω. Τί γίνεσαι; Σ' ἐπεθύμησα ἀπίκηστας. Ή ἀπουσία σου μοῦ ἀνοίγει κενὸν ἐν τῇ ψυχῇ. Ἡξεύρεις πόσον λαγταρῷ τὴν συνανατροφήν σου καὶ ποίαν ἀγάπην καὶ λατρείαν μοῦ ἐμπνέεις ἡ χρυσῆ σου καρδιά. Δὲν εἶναι ὀνάργη νὰ σου ὑπενθυμίσω πόσον ἀφωσιωμένος είμαι πρὸς σὲ καὶ ὅτι δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μὲ διατάσσῃς εἰς ὅ, τι δύναμαι νὰ σου φανῶ γρήσιμος μὲ θυσίαν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς μου! ... κλπ. κλπ. [Ἐπονται πολλάκις τέσσαρες καὶ δικτὸν σελίδες πλήρεις τρυφερότητος, περιπαθείας καὶ ἀλτρονισμοῦ]!

Σὸς Φ. Χ. Ψ.

Υ. Γ. Στεῖλε μου, σὲ παρακαλῶ, μὲ τὸν κομιστὴν 150 δραχμὰς καὶ μὲ σκλαδώνεις. Θὰ σου τὰς ἐπιστρέψω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν (;) μαζὶ μὲ τὸ προηγούμενον χρέος μου.

Σᾶς ἐρωτῶ, ἀγαπητοί! ἀναγγιῶσται τοῦ Ἡμερολογίου, ύπάρχει τι πλέον κακοῦργον ἐνὸς τοιούτου ύστερογράφου;

ΕΝ ΘΥΜΑ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΝ